

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 8 februari 2000

om genomförandet av rådets direktiv 89/106/EEG beträffande klassificering av byggprodukter med avseende på deras reaktion vid brandpåverkan

[delgivet med nr K(2000) 133]

(Text av betydelse för EES)

(2000/147/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter⁽¹⁾, ändrat genom direktiv 93/68/EEG⁽²⁾, särskilt artiklarna 3, 6 och 20 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 3.2 och 3.3 i direktiv 89/106/EEG fastställs att det för att hänsyn skall kunna tas till eventuella skillnader i skyddsnivåer på det nationella, regionala eller lokala planet, kan en klassindelning ske i tillämpningsdokumenten för varje väsentligt krav. Dessa dokument har offentliggjorts i kommissionens meddelande om tillämpningsdokumenten till direktiv 89/106/EEG⁽³⁾.
- (2) Enligt punkt 4.2.1 i tillämpningsdokument nr 2 berättigas behovet av nivåer för de väsentliga kraven uttryckta som funktion av byggnadsverkets typ, användning och belägenhet, dess planlösning och tillgången till utrustning för katastrofberedskap.
- (3) I punkt 2.2 i tillämpningsdokument nr 2 förtecknas en rad inbördes relaterade åtgärder som syftar till uppfyllande av det väsentliga kravet "säkerhet i händelse av brand", och som tillsammans bidrar till att beskriva en brandsäkerhetsstrategi som kan vidareutvecklas på olika sätt i medlemsstaterna.

- (4) I punkt 4.2.3.3 i tillämpningsdokument nr 2 identifieras en av de åtgärder som tillämpas i medlemsstaterna, och som består i att begränsa brandens och rökens utveckling och spridning i det rum där branden uppstått (eller inom ett givet område) genom att begränsa byggprodukternas bidrag till att en brand kan utvecklas fullt ut.
- (5) Definitionen av klasser för det väsentliga kravet är delvis beroende av nivån på en sådan begränsning.
- (6) Nivån på denna begränsning kan endast uttryckas genom olika nivåer för byggprodukters reaktion vid brandpåverkan under faktiska användningsförhållanden.
- (7) I punkt 4.3.1.1 i tillämpningsdokument nr 2 finns det preciserat att det för att möjliggöra utvärdering av produkters reaktion vid brandpåverkan kommer det att utvecklas en harmoniserad lösning som kan innebära provningar i full skala eller i laboratorieskala, vilka står i korrelation till verkliga brandscenarier.
- (8) Denna harmoniserade lösning ligger inom ramen för ett klassificeringssystem som inte omfattas av tillämpningsdokumentet.
- (9) Det klassificeringssystem som har identifierats för detta ändamål bygger på en rad provningsmetoder som redan är kända för de europeiska standardiseringsorganen.
- (10) I kommissionens beslut 94/611/EG av den 9 september 1994 om genomförandet av artikel 20 i direktiv 89/106/EEG om byggprodukter⁽⁴⁾, i vilket klassificeringssystemet beskrivs, har tröskelvärdena för klasserna B, C och D inte angetts då provningsmetoden för enstaka brinnande föremål (Single Burning Item test) ännu inte var tillräckligt utvecklad.

⁽¹⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 220, 30.8.1993, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 62, 28.2.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 241, 16.9.1994, s. 25.

- (11) De relevanta uppgifterna är numera tillgängliga och beslut 94/611/EG bör därför ersättas av ett nytt beslut som inbegriper de olika klassernas tröskelvärden samt vissa anpassningar till tekniska framsteg. Alternativa provningsförfaranden bör beskrivas fullständigt i en kommande europeisk standard, eller i ett kommissionsbeslut, på grundval av ett avtal mellan kommissionen och medlemsstaterna i samråd med CEN, CENELEC och EOTA.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga bygghögskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. När tillståndet vid slutanvändning för en byggprodukt är sådant att den bidrar till utveckling och spridning av brand och rök i det rum där branden uppstått (eller i ett givet område), skall produkten klassificeras efter dess reaktion vid brandpåverkan med beaktande av klassificeringssystemet i tabellerna 1 och 2 i bilagan.

2. Byggprodukterna skall behandlas utifrån de faktiska förhållanden där de slutligen används.

Om den klassificering som baserar sig på de standardiserade prov och kriterier som anges i tabellerna 1 och 2 i bilagan inte är lämplig kan ett eller flera referensscenarier (representativa skalenliga tester som bildar typ för överenskomna riskscenarier) användas inom ramen för ett alternativt klassificeringsförfarande.

Artikel 2

Beslut 94/611/EG skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till det upphävda beslutet skall tolkas som hänvisningar till det här beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 8 februari 2000.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Symboler ⁽¹⁾

ΔT	Temperaturökning
Δm	Viktförlust
t_f	Flamperiodens varaktighet
PCS	Kalorimetriskt värmevärde
FIGRA	Brandutvecklingshastighet
THR _{600s}	Total förbränningsvärme
LFS	Horisontell flamspridning
SMOGRA	Rökutvecklingshastighet
TSP _{600s}	Total rökproduktion
F _s	Flamspridning

Definitioner

Material: Ett enskilt grundmaterial eller en likformigt fördelad blandning av grundmaterial, t.ex. metall, sten, trä, betong, mineralull med likformigt fördelat bindemedel, polymerer.

Homogen produkt: En produkt som består av ett enda material med samma densitet och sammansättning i hela produkten.

Inhomogen produkt: En produkt som inte uppfyller kraven på en homogen produkt. Det rör sig om en produkt som består av en eller flera väsentliga eller icke väsentliga beståndsdelar.

Väsentlig beståndsdel: Ett material som utgör en betydande del av en inhomogen produkt. Ett skikt med en massa per areaenhet $\geq 1,0$ kg/m² eller en tjocklek $\geq 1,0$ mm anses som en väsentlig beståndsdel.

Icke väsentlig beståndsdel: Ett material som inte utgör en betydande del av en inhomogen produkt. Ett skikt med en massa per areaenhet $< 1,0$ kg/m² och en tjocklek $< 1,0$ mm anses som en icke väsentlig beståndsdel.

Två eller fler närliggande icke väsentliga skikt (dvs. ingen väsentlig beståndsdel finns mellan skikten) kan ses som en enda icke väsentlig beståndsdel och måste därför tillsammans uppfylla kraven på ett skikt som är en icke väsentlig beståndsdel.

När det gäller icke väsentliga beståndsdelar särskiljs inre och yttre icke väsentliga beståndsdelar enligt följande:

Icke väsentlig inre beståndsdel: En icke väsentlig beståndsdel som på båda sidor täcks av åtminstone en väsentlig beståndsdel.

Yttre icke väsentlig beståndsdel: En beståndsdel av icke väsentlig betydelse som på ena sidan inte täcks av en väsentlig beståndsdel.

Tabell 1

KLASSER FÖR REAKTION VID BRANDPÅVERKAN HOS BYGGPRODUKTER, GOLVMATERIAL UNDANTAGET (*)

Klass	Provningsmetod(er)	Klassificeringskriterier	Obligatorisk tilläggsdeklaration
A1	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; och	$\Delta T \leq 30$ °C; och $\Delta m \leq 50$ %; och $t_f = 0$ (dvs. inga kontinuerliga flammar)	—
	EN ISO 1716	PCS $\leq 2,0$ MJ.kg ⁻¹ ⁽¹⁾ ; och PCS $\leq 2,0$ MJ.kg ⁻¹ ⁽²⁾ ^(2a) ; och PCS $\leq 1,4$ MJ.m ⁻² ⁽³⁾ ; och PCS $\leq 2,0$ MJ.kg ⁻¹ ⁽⁴⁾	—

⁽¹⁾ Egenskaper definieras med hänsyn till den lämpliga provningsmetoden.

Klass	Provningsmetod(er)	Klassificeringskriterier	Obligatorisk tilläggsdeklaration
A2	EN ISO 1182 (1); eller	$\Delta T \leq 50 \text{ }^\circ\text{C}$; och $\Delta m \leq 50 \%$; och $t_f \leq 20\text{s}$	—
	EN ISO 1716; och	$\text{PCS} \leq 3,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ (1); och $\text{PCS} \leq 4,0 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$ (2); och $\text{PCS} \leq 4,0 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$ (3); och $\text{PCS} \leq 3,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ (4)	—
	EN 13823 (SBI)	$\text{FIGRA} \leq 120 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$; och $\text{LFS} < \text{provstyckets kant}$; och $\text{THR}_{600\text{s}} \leq 7,5 \text{ MJ}$	Rökproduktion (5); och brinnande droppar/partiklar (6)
B	EN 13823 (SBI); och	$\text{FIGRA} \leq 120 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$; och $\text{LFS} < \text{provstyckets kant}$; och $\text{THR}_{600\text{s}} \leq 7,5 \text{ MJ}$	Rökproduktion (5); och brinnande droppar/partiklar (6)
	EN ISO 11925-2 (8); Exponeringstid = 30s	$F_s \leq 150\text{mm}$ inom 60s	
C	EN 13823 (SBI); och	$\text{FIGRA} \leq 250 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$; och $\text{LFS} < \text{provstyckets kant}$; och $\text{THR}_{600\text{s}} \leq 15 \text{ MJ}$	Rökproduktion (5); och brinnande droppar/partiklar (6)
	EN ISO 11925-2 (8); Exponeringstid = 30s	$F_s \leq 150\text{mm}$ inom 60s	
D	EN 13823 (SBI); och	$\text{FIGRA} \leq 750 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$	Rökproduktion (5); och brinnande droppar/partiklar (6)
	EN ISO 11925-2 (8); Exponeringstid = 30s	$F_s \leq 150\text{mm}$ inom 60s	
E	EN ISO 11925-2 (8); Exponeringstid = 15s	$F_s \leq 150\text{mm}$ inom 20s	Brinnande droppar/partiklar (7)
F	Prestanda ej fastställd		

(*) Behandlingen av vissa produktfamiljer, t.ex. linjära produkter (rör, kanaler, kablar etc.) utreds fortfarande och ett tillägg till detta beslut kan bli nödvändigt.

(1) För homogena produkter och väsentliga beståndsdelar av inhomogena produkter.

(2) För alla yttre icke väsentliga beståndsdelar i inhomogena produkter.

(2a) Alternativt, för alla yttre icke väsentliga beståndsdelar med $\text{PCS} \leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$, under förutsättning att produktionen uppfyller följande kriterier i EN 13823 (SBI): $\text{FIGRA} \leq 20 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$; och $\text{LFS} < \text{provstyckets kant}$; och $\text{THR}_{600\text{s}} \leq 4,0 \text{ MJ}$; och s_1 ; och d_0 .

(3) För alla icke väsentliga inre beståndsdelar i inhomogena produkter.

(4) För produkten som en enhet.

(5) $s_1 = \text{SMOGR}_A \leq 30\text{m}^2\cdot\text{s}^{-2}$ och $\text{TSP}_{600\text{s}} \leq 50\text{m}^2$; $s_2 = \text{SMOGR}_A \leq 180\text{m}^2\cdot\text{s}^{-2}$ och $\text{TSP}_{600\text{s}} \leq 200\text{m}^2$; $s_3 = \text{ej } s_1 \text{ eller } s_2$.

(6) $d_0 =$ Inga brinnande droppar/partiklar i EN 13823 (SBI) inom 600s; $d_1 =$ Inga brinnande droppar/partiklar kvarstår längre än 10s i EN 13823 (SBI) inom 600s; $d_2 = \text{ej } d_0 \text{ eller } d_1$; antändning av papperet i EN ISO 11925-2 leder till klassificering som d_2 .

(7) Godkänd = papperet antänds ej (ingen klassificering); icke godkänd = papperet antänds (klassificering som d_2).

(8) I de fall då tändlågan appliceras mot ytan och, om så är tillämpligt för avsett användningsområde för produkten, i de fall då tändlågan appliceras mot kant.

Tabell 2

KLASSER FÖR REAKTION VID BRANDPÅVERKAN FÖR GOLVBELÄGGNINGAR

Klass	Provningsmetod(er)	Klassificeringskriterier	Obligatorisk tilläggsdeklaration
A1 _{FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; och	$\Delta T \leq 30 \text{ }^\circ\text{C}$; och $\Delta m \leq 50 \%$; och $t_f = 0$ (dvs. inga kontinuerliga flammar)	—
	EN ISO 1716	$PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ ; och $PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽²⁾ ; och $PCS \leq 1,4 \text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽³⁾ ; och $PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—
A2 _{FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; eller	$\Delta T \leq 50 \text{ }^\circ\text{C}$; och $\Delta m \leq 50 \%$; och $t_f \leq 20\text{s}$	—
	EN ISO 1716; och	$PCS \leq 3,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ ; och $PCS \leq 4,0 \text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽²⁾ ; och $PCS \leq 4,0 \text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽³⁾ ; och $PCS \leq 3,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—
	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾	Kritiskt värmefflöde ⁽⁶⁾ $\geq 8,0 \text{ kW.m}^{-2}$	Rökproduktion ⁽⁷⁾
B _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ och	Kritiskt värmefflöde ⁽⁶⁾ $\geq 8,0 \text{ kW.m}^{-2}$	Rökproduktion ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Exponeringstid = 15s	$F_s \leq 150\text{mm}$ inom 20s	
C _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ och	Kritiskt värmefflöde ⁽⁶⁾ $\geq 4,5 \text{ kW.m}^{-2}$	Rökproduktion ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Exponeringstid = 15s	$F_s \leq 150\text{mm}$ inom 20s	
D _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ och	Kritiskt värmefflöde ⁽⁶⁾ $\geq 3,0 \text{ kW.m}^{-2}$	Rökproduktion ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Exponeringstid = 15s	$F_s \leq 150\text{mm}$ inom 20s	
E _{FL}	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Exponeringstid = 15s	$F_s \leq 150\text{mm}$ inom 20s	
F _{FL}	Prestanda ej fastställd		

⁽¹⁾ För homogena produkter och väsentliga beståndsdelar av inhomogena produkter.

⁽²⁾ För alla icke väsentliga yttre beståndsdelar i inhomogena produkter.

⁽³⁾ För alla icke väsentliga inre beståndsdelar i inhomogena produkter.

⁽⁴⁾ För produkten som en enhet.

⁽⁵⁾ Provningsens varaktighet = 30 minuter.

⁽⁶⁾ Kritiskt värmefflöde definieras som det lägsta värdet av värmefflödet vid vilket flammor slocknar eller värmefflödet efter en provningsperiod på 30 minuter, (dvs. värmefflödet som svarar mot den största utbredningen av flammor).

⁽⁷⁾ s1 = Rökutveckling $\leq 750 \%$ .min; s2 = ej s1.

⁽⁸⁾ I de fall då tändlågan appliceras mot ytan och, om så är lämpligt för produktens användningsområde, i de fall då tändlågan appliceras mot kant.